

XERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 3'75 ptas.
Extranjero: Un año. . . . . 6'00 »
Número atrasado: . . . . . 0'10 »

AÑO I N.º 87
Sóller 15 de Septiembre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

Sa sessió de dimars

Sa sessió municipal de dimars pasat va se un vertadé escándol.

Des mauristas hey assistiren tots menos sa pestenaga des port y d'ets aliats també tots menos en Morell que de segü devia posá un *parche* a s'automóvil.

Después d'ets assumtos del dia entraren en discusió, y el senyó Ozonas se queixá perqu'es *jeronistas* no volen aprová s'instalació d'una escola de ninas a sa part des Convent, en doble motiu sabent que temps enrera gastaren es meteixos mauristas unas vint mils de pessetas amb un edifici nacional y consentiren treure sa guardia civil y un mestre d'escola de dins s'edifici des convent, perqu'es frares passassen un'escola privada.

El senyó Puig—Pero molt necessari.

El senyó Ozonas—També heu es sa de ninas y vostes no'heu volen regoneixe.

El senyó Batle—Perque s'*borari* municipal no'heu permet.

EN XERRIM (Per éll meteix)—Hem de ribá a senti es batle qu'en lloc de *erari* dirá *urinari*.

El senyó Puig—Sas cosas van malement desde que vostés *venen a fé nosa per aquí dalt*.

El senyó Ozonas—Feim nosa a n'ets *imbécils* com vosté que pretenen *tayá* y cosí a nes seu antojo.

El senyó Puig—Y vosté es un torpe.

El senyó Ozonas—Y vosté un beneit, un cap buit, un mal criat y un *frescales*.

EN XERRIM—No va di res, pero de tantas riayas va *regá* en terra.

El senyó Coll se va axicá y aná a *marter* sé una pussa que duya dins es calsons blancs.

D. Miquel Colóm demaná explicacions

a D. *Frescales* sobre lo qu'havía dit qu'es de sa Coalició domés servian per fé nosa.

El senyó Puig va ensendre un xigarro y va dí que so pensava.

D. Ramón Coll o siga *el Cristo de la Vega*, va di petit a un altre concejal—Avuy m'heu agafat pero no m'agafareu més. Fa molt bon está a la fresca.

EN XERRIM (Per éll mateix)—Alerta a nes patró Felet que no li rompi una cadira demunt.

El senyó Frontera y el senyó Garau se digueren quatre *biniarixades*.

Es Curial demená un xigarro a nel senyó Alcové y...res pús.

El senyó Forteza doná dues queixas d'ets empleats de fé es Censo.

En Resumen: Aquesta sessió resultá un olla de caragols; es mauristas sempre tenen rahó...cuant van a votació y ets aliats no'n tenen may; Pobrets, son minorial pero

*Cosas veredes del Cid
que faran hablar las piedras...*

que a nes nostro sentit aixó vol dí que si no mos morim vorem sas eleccions y sabrem ets ous nials de quina lloca son.

Sa falta de costum

Diuen que per essé porcs y senyós n'han de vení de casta, y es fet que vaitx a contarvos demostra sa veracitat d'aquest refrán.

En Pere, cansat de pati fam per Mallorca sen aná a prová fortuna a l'Abana. Arribá allá y d'ets ahorros que tenia a nes poc temps de habitá a n'aquell país, comprá una participació de sa lotería y sa bona sort volgué qu'aquell número fos agraciad amb so premi gros.

En Pera cobrá es docents mil duros que li tocavan y regresá a Mallorca, ahont comensá a frecuentá sas sociadats mes importants, y encara qu'era més beneit qu'una esperdenya, se posava a discuti assumtos elevats amb personas ilustradas y de cartera, sense darsé conta des *gariafals* y monumentals desberats que per sa seva boca amollava.

Es senyós vertadés, o sigán es senyós de rassa, arribaren a *calá* sa dojudés den Pere, y demunt éll cada vespre se proposaren ferhi sa rieya un parey d'horas.

—D. Pere, qu'ha lletjit es derré llibre de D. Alfredo Gutierrez.

—¿Qué se titula? —preguntava es nostro Pere.

—*El tonlo babanero*—li contestava un cualquiera.

—Ah si, es un llibre molt ben escrit, está plé de *frases poyeticas* y ben *vessadas* a sas actuals *circunferencis*.

Inútil es dirvos sa burla que feyan aquells senyós sentint aquell senyó fet per forsa que deya *vessadas* en lloc de *bássadas*, *circunferencis* en lloc de *circuntancis* y sabent qu'aquell autó y llibre no havian etxistit may a nes globo *terraqueo*.

Un dia estant de visita a una casa de nobles habitants, senti es piano y sols per darsé tó d'entenent a sa música, va dí a nes senyós:

—Aquesta que toca es piano, no capdupte qu'es sa seua fiya; el toca *magios-tralment*.

—Dispensi —afegi es senyó—sa que toca es piano, no's sa nostra fiya; es sa oriada que l'espolsa y passant es padás per demunt sas teclas el fá sona sense, tó ni só.

Sa planxa era marcada pero éll no'heu coneixia.

—D. Pera ¿Vosté que té carrera estodiada?—Li preguntaren a una reunió.

—No, pero tenc estudiadas sas primeras *matatomatigas*.

Riava general de tots ets oyents.

Y ara ¿que *sifinica* tal burla?

—Hombre, que voste ha dit *matatomatigas*, en lugar de *matemáticas*.

—¿Qu'ha viatjat molt D. Pere?—Li preguntà un altre.

—*Algo* he corregut—contesta éll.

Quin port de má creu més important. es de Puerto Rico o es de Paris.

—Jo li diré; per sa grandari no hey ha molt, pero es de Paris té mes fondo y més giro de barcos.

—¿Hey ha estat may a Paris?

—Si senyó; tot Paris he corregut *palmo a palmo*; domés vaitx deixá un puesto sense visitar-lo may.

—Mos conti.

—Pues vostés sebrán que tots es tranvías del mon duen un lletrero que diu es punt que van. Un día de festa jo me pasetjava y vaitx veure un tranvia que duya un lletrero que deya:

COMPLETO

y jo desitjós de coneixe aquella part de Paris, vaitx intentá *subi* a nes tranvia pero va se *frustrat* perque estava tot plé. Seguesc es meu *destino* y a nes poc rato torn trobá un altre tranvia que també anava a *Completo* tot plé de pasatjés y així sucesivament y continuament vaitx aná notant que tots es tranvías qu'anavan a *Completo* anaven plens de *transuentes*. Me vaitx figurá qu'alló devia se un barrio molt important y molt visitat pero jo confés que may vaitx aná a *Completo* perque may vaitx veure cap tranvia buit qu'hey anás.

Sas riayas les sentiren d'una llego a la *redonda* y jo que sabia es motiu de tal *festividad* vaitx exclamá:

—Lo dit; per essé porcs y senyós n'han de vení de rassa.

BOURAN

En bé d'es poble

Avuy estimats lectós abandon per complet s'humorisme, y pas a tractá asuntos serios que poden dú molt de benefici a nes poble.

Tractem idó d'aixo.

¿Per quin motiu és qu'es nostro Ajuntament no subasta tots es trabais que s'haguin de fé a conta seu, a fi de sortirne mes barato?

¡Ah! ¿No sebeu perque? Perque dins s' Ajuntament tot es favoritisme polític; a-llá just se protejeix a *los suyos*, o sinó que heu diguen es senyós Bauzá germans, don Miquel Colóm, es senyós Marqués Mayol y C.^a, D. Jeróni Estades y mols d'altres.

Sa feina de ferré, ¿perqué no es subasta? Sa de fusté, ¿perque no es subasta? Sa de

imprensa ¿perqué no es subasta? Tot es ciment que s'emplea ¿perqué no es subasta?

Si se subastas així, molts d'industrials d'aqueixa localidad, amb s'idea de poré agafá feina, la faria a preus económicos, qu'es cap de la fi resultaria en benefici des poble y així es nostro batle cuant qualche concejal fés una proposició no heuria de contestá: *no se pot acceptá perque no hey ha dobbés*.

En fin es nostro magnífic Ajuntament, té sa paraula, y si no accepta aquesta proposició d'aqueixa humil escritora, llevon- ses los podreu dí cuant jemeguín per falta de dobbés:

—Aguessiu escoltat EN XERRIM.

DONYA LESSINTA

TRES NINADES

I

Cuant te veitx d'aprop se cara que la veitx tant guapa y fina... me record de sa padrina que la tenia molt ruada.

Es teu parlá tant finet que tota petició logra... me fa recordá sa sogra que matá es meu jermenet,

Y cuant te cap de mirá es meu cervell s'arregussa y te compar a una cussa que per lletja vaitx matá.

II

Me demanes si t'estim, ¿no's vé, Magdalena llesta?... Pues escolta sa contesta que fas demunt EN XERRIM:

Jo ben molt t'estimaria si fosses més guapa chica, menos bruta y molt més rica llevó... ja'hu crec qu'et voldria Pero així... a n'aquesta hora t'avis que no fasses truy, perque jo sols de tu vuy... de que te fasses enfora.

III

Pues si jo fos una pussa no picaría a ningú, soliment, nineta hermosa, fort te picaría a tú.

Cuant estarias colgada vendria a visitarte....

¿Y quin gust que passaria per tot es cos picarte!

Y si un vespre m'agafavas no fería gens d'espans, y felis me sentiria, de morí en sas tevas mans.

N'URBANO

AMOR DE MADRE

De venta en la imprenta de este periódico, precio o'50 ptas. ejemplar.

Sa festa de s'Alqueria des Conte

Sa festa que disapte y diumenge feren es *Navarrins* va resultá frede amb estrem.

Es disapte partirem per amunt y cuant sentirem quatre *musiqués* y un redoble que sonavan devant *Can Papa* prengueren sa confiansa de creure que sa festa anava molt animada, pero grossa va se sa decepció cuant arribarem a nes ple de sa festa.

A *Cas Balitró* uns cuants cantadós y... res més.

A car Miquel Formatje tres *afamegats* menjant caragóls.

A nes ball dos xeremiés; molta gent badocant y cap balladó ni balladora ¡Quina vergonya!

Vejent qu'hasta sas atlotas que les havian anadas a cercá amb sas xeremias no volian ballá; prenguerem es trot per avall y amb honó a sa festa, y per fé gasto a la casa mos aturarem a *Cas Balitró*... nou pessetas de gasto; una pesseta de propina y per agrahí tot aixó casi mos tregueren defora.

¡Així se fan parroquians!

¿Y es diumenge?

Per foji de tal funció, que havia d'essé un fracás, no hey anarem per temó de que a tots mos atupás l'amo de *Cas Balitró*.

D. FULANO

De sa Regió

De BINASALEM

En contesta a un *Estellicó* de Binasalem, publicat a nes número 29 des «Foc y Fum», hem rebut dos articles firmat un pes *Llauradó* y s'altre pes *Gerré*, eludits tots dos pes mencionat *Estellicó*.

Diven així:

Sentintme eludit y coneguent es nom y vida de s'autó de s'escrit des «Foch y Fum»; tenc dret, ja qu'éli digué que jo era un *llauradó*, de ¿dirli qui es éll y quinas obras son sas sevas.

A ultims des mes de Novembre de l'any passat, record jo y tot es poblé amb massa, que sa guardia civil sen maná tal jove y de resultas de s'interrogatori a qu'el someteren, se va fé public demunt s'*Almudaina* qu'ell era s'autó de sa sustracció de varias pells y cortes des calsat, lo cual va esse restituhit a sa meva presenci, a sa mateixa casa d'ahont havia estat sustrahit.

Aquest subjecta ha gonyat que li remolquen sa escandalós fet que pesa demunt éll y casi ja olvidat pes poble, y en part contrari es calificatiu qu'ell m'atribueix, no fa empa-

gani y per orgullós tornaré segí es tal ofici entretenintme cantant:

¡¡Ladrón!!!

¡¡Ladrón!!!

¿Qué digistes a las guardias
al tomarte declaración?

UN LLAURADÓ

**

Sabent qu'un conegut jove me mencioná demunt es «Foch y Fum», jo m'apresur a contestarli sense extramilitarmé de sa realitat ni de sa moral.

Segons diu aquest fulano no he vist may s'aritmética ni a dins un mostradó cosa que tant éll com es que me coneixen, saben qu'es mentida, ja qu'a s'escola he donadas sas mevas debudas llisóns; en lo que li puc doná rahó, es que sa seva aritmética no's de sa meiteixa índole que sa meva. Sa meva m'ha ensenyat ses reglas més principals y sa seve domés li ha ensenyat de *sustraer* pells y cor tes de sa fábrica due trabayava.

Mo seré mes llarc ja qu'es companyero heu ha dit anteriorment.

¡¡Ladrón!!!

¡¡Ladrón!!!

¿Donde llevastes los cortes
que sacastes por el balcón?

UN GERRÉ

De SA POBLA

CONVERSA SECRETA

—¿Qué no saps aixó que diven?

—Segons qu'es.

—Diven que per secretari volian torná posá aquell de sas quintas.

—Veritat, pero ara s'han fet pò. Temen un alsament des poble si el nombren a éll.

—¿Y ara qui nombrarán?

—No'hu sé; algún estern.

—¿Un estern!

—De segú que sí. Y no será per falta de personas inteligents y de valia pero així como nadie es profeta en su tierra, a sa Pobra cap poblé pot essé res, y encara qu'han parlat molt d'un jove abogat, molt bon xicot pero perqu'es natural de sa Pobra diven que no pot essé secretari perque té mal genit.

—¿Qu'es cap cá rabiós?

—Res d'aixó, pero a n'aquest poble no hey ha dret a enfaderse siquiera, en que, com veim cada dia, sa dignitat de sas personas siga trepitjada.

—¿Y sa política que fa?...

—¿Sa política dius? No me fasses riure per avuy y ja hem parlaré un altre dia.

***

Pareix que per sa Pobra se deixen senti ets afectes de sa caló.

Y si es lectó no heu creu qu'escolti:

Hey ha una pareya de tórtolos que segons es dí sa gent, prest han de contreu- ra matrimoni, y són na Martina de sa casa gran y en Sinto es farré, pero ells dos

amb sa esperansa, tal vegada, de que prest serán casats, ja se volen considera com a fals, excitant sa curiositat pública y donant lloc a qu'aquest amores se fasin objecta de casi totas sas consideracions.

Aixó, en lloc de ferlós está un poc mes alerta; ha aumentat sa seua calentó y es seus arrullos fins a nes punt de que sa tórtola de una manera escandalosa vá visitá es tórtolo, a cá una tia seua que ja no hey veu y allá en fan de sas seuas, que segons diven qu'éll está mes enemorat d'ella que des seus negocis.

Jo crec qu'es dia d'es seu enlace será un dia memorable pes poble y per lo tant en haversé d'efectuá ja heu anunciarem oportunament perqu'hey pugui assistí molta gent. No tengueu pó de que no hey hague chocolate per tots, perque lo que sobre es panyo.

UN QUE NO HEY VEU

De CAMPANET

A sa plassa de ses monjas d'aquest poble hey ha un tallé de modistas format per unas cuantas atlotetas d'aquellas tan avessiades y una mestressa qu'elli agrada xupá un caramello.

A una modista d'aquestas li feren cansóns y s'ompare heu prengué tan malament que doná part a nes batle.

Vaja l'amo Andreu no sigueu tan puntós per amor de Deu. Pensau que sa vostra fia Antonia no's diferent que sas altres y si li feren cansóns teniu pacienci y cuidado que no li fassin altres cosas.

No t'enfadis Antonieta
no vajis mes de rahóns
de lo contrari en cansóns
te direm de Can Pareta.

Uix y UNA

De MANACÓ

Converse de dues fabricantes de Perlas.

—Me pareix Antonia, que lo milló que podem fé es tancarmós monjas a nes convent des carré Nou.

—¿Tan desenganada estás?

—Molt fieta, en Bernat ma deixada en planto y sense consol.

—Tiré; en trobarás un altre y *perapis*.

—No, jo ja n'on trobaré cap, es impossible; estic massa... massa... ¿m'entens?

—Res entenc si no t'esplicas.

—No me víy esplicá perque tu ten riurás y heu contarás a sas Bibinas.

—Rés contaré a ningú. ¿T'ho promet!

—Idó escolta: Tu saps que jo vaix festetjá en Massiá y... res; llevó en Jaume y... qualche cosa; después en Miquel y... qualche cosa més y per últim en Bernat que... tot, sap, completament tot. ¿Me comprens ara?

—Si; tu vols dí que no tans coratje de trobá altre anemorat perque estás massa.... passada de mans. ¿No es aixó?..

—Si Antonia; aixó mateix volia dí.

N'Antonia seguí fent feyna y cantant:

Ma crié en la ribella de curtidores...
y allí conoci el niño de mis auores

Y sa pobre abandonada plorá de pena pensant no torná trobá altre enemorat...

UN VIDRIÉ

***

Varios admiradós de Manacó mos han escrit demenantmós esplicacions des canvis de Corresponsals qu'hem tengut per allá. Noltros no hem contestat a ningú per no doná a coneixe es caracte inglés des nostro penultim Corresponsal o síga en Miguel Gayá (a) Garba que mos ha quedat a deure 36 pesetas justas, des números que li hem enviats.

Pero ja qu'es mencionat Garba no ha tet cas d'ets avisos que li hem dats, noltros no reparam en cantarli sas veritats y avisarlo que si dins es plás de 8 días no mos ha contestat y pagat lo que mos deu, noltros li ferem una completa resenya d'ets seus fets.

Servesca per avis aquest prólogo pues de lo contrari serem clás. Si no mos paga el darem a coneixe a tots es mallorquins y... desgraciát d'éll. S'arruixada será grossa.

D'Artá

Séptima Setmana

(Continuació de s'argument de sa película artanenca:

Una Comedi mal jugada)

ABAIX DE SA LLOVA

El sen demá na Margalida plorant se presentá a cas seu jermá Pere contantli que se mare li havia donat una pallissa de cá, perque havia sabut qu'es dia antes en Debray l'havia acompanyada.

En Pere, amante de s'orde y contrari de s'obrá criminal de sa mare, envía a demená en Debray y una volta presentat aquest, en Pere li contá lo sotsehit y li suplicá que donás provas d'estimá na Margalida casantse amb ella.

En Debray, aprová s'idea den Pere, pero antes de res digué que volia demená es consentiment a nes seus pares, perque éll totsol no se poria fé mobles de cap classe per falta de dobbés y per lo tant sollicitá que no donassen cap passe fins a un altre contesta.

En Pere vejent qu'en Debray tenia rahó li oferí trenta duros deixats, con tal que com més prest milló anassen a cas vicari, y acordés d'aixó acordaren qu'es vespre en Debray aniria a ca na Margalida a tractá s'assunto amb sos pares d'ella.

Com havia promés, en Debray es vespre se presentá a cas frares eretjes y parlaré amb s'ompare preguntant qu'es lo que darian per dot a sa seva fia en cas de casarse amb ella.

Primerament negaren es donarli res, después consentiren darii tota sa roba,

y vejent qu'en Debray no estava conforme prometeren darli tot s'ó.

¡Quina comedil!

En vista d'aixó en Debray y es frare quedaren entesos, donant aquest permis per segui sas relacions amb na Margalida hasta es dia que se casasen.

Desde aquest dia tot es poble en general comensa a dí qu'en Debray y na Margalida frare se casaven prest, y no tan sols aixó, sino que sa frarota veyá ja convidá tot es carré per assistí, es disapte a sa ceremoni de doná es noms a cas vicari.

¡Quin embuy! ¡Quina trampal! ¡Quin flicumis!

A nes número próxim segeix s'octava part que se titulará:

ÉS CONI S'ESCAPA

XERRIMADES

Un grapat de porrerencas mos han visitat a sa Redecció, contantmos un *cosota grossota* qu'han fet un parey més d'atlotas, que també son porrerencas.

Noltros antes de publicaró hem pensat que tal volta lo que mos han contat aquestas porrerencas es una fábula inventada per éllas mateixas per fé mal a sas peisanas.

Mos enterarem y si lo que mos han contat es mentida ¡Ay de voltros porrerencas malfemadoras! y si resulta veritat ¡Ay de sas voltros porrerencas pecadoras!

De totas maneras voreu porrerencas ivernencas.

o ivernencas porrerencas,

quin mal que ballareu

y alerta així estareu

de no se tant baldufencas.

Dialec agafat el vol:

—Estam perduts, madó Culot; estám presos p'ets inglesos.

—¿Que contau mestressa Sanaya?..

—Si fieta; avuy demati per Sólle he vist un oficial inglés.

¡Ah! No tengueu pó; aquest que vos deis jo també le vist y no es cap inglés d'Inglaterra.

—Idó?..

—Es un tal *Moriso* alaroné qu'ha vengut de Franse, y per ferse cridá s'atenció, s'ha vestit amb un uniforme d'ivern de marino ingles.

—No val tant éll com es susto que m'ha dat.

Jo quant le vist *desfressat*

amb un traje de tal pés

he dit a na Bet: Aixó es

molta pipa y poc tabac.

UNA PLASERA

A tu t'ho dic, cap de *grina*, a tu que preténs d'essé guapa y que te vols riure de tots ets homos que passan pes carré de la Creu; idó a tu mateixa te dic que....

...si te vols riure de jo,

y me tens per un ningú;

diguemhó que jo som bó

y per riurermé de tú.

¡Idó que te pensavas, capet de *Grina*!

¿Qué rio contavas amb EN XERRIM?

Pues aqui el tens dispost a treure sa part xerlotesca que tens.

UN SABATÉ

Mos escriuen des Port de Sólle:

Diumenje passat baixaren una partida d'hortolanes, amb compañía d'un novio d'una d'éllas, a sopá a nes Port.

Es vespre a nes Farolet, hey havia unas cuantes joves, y éllas comensaren a mermularlés, sense motiu, cosa que nos propi de personas educadas.

Noltros les feim un'atvertenci qu'es que quant se tornin posá amb asuntos que nols s'interesen, cantarem aqueixa cansó:

Ses hortelanes de l'horta

que volen essé estufades,

si els se mirau despuyades

tot lo d'éllas es pell morta.

TRES AMICS.

Mos contan de pes carré del Pare Baró qu'es veinats ja han aplagat mal d'uys vejent un jove que *seguí-t seguí-t* festetja atlotas de per aquells andurrials.

Un cop una, llevó un altre, mes tant un regalo a sa primera y altre volta amistat.

¿Com quedam?

L'heurem d'enseña a viure

y dirli a n'aquest cabota

que may d'una pobre atlota

ell sen ha de volé riure.

VARIOS VEINATS

«Un qu'hey va cada vespre», mos conta:

A nes cap d'avall des carré hey ha una casa que cada vespre es concurrída per unas cuantas atlotas molt bonas atlotas, molt católicas, molt ben educadas pero molt renoveras, tant que jo molts de vespres men he anat de tal reunió de tan de mal de cap que m'han fet.

Per consideracions a tant bonas y guapas atlotas no les anomenarem pero alerta *pipetas* que si un altre vespre cridau tant, treuré dos *raves jamellas* y feré llarc.

Y altres vespres que jo amb pas,

de tant que cridan no puc

senti s'estrident xup —xup

de sa fábrica des gas.

Segóns mos han enterats que anit y demá tot lo sant dia hey heurá festa a sas Argiles.

No sebem es programa que tenen projectat es parey d'americanos qu'enguany están encarregats de sa festa, pero procu-

rerem anarhi y camprova si es vé qu' aquests encarregats son tan orgullosos com mos han contat.

Dimars estant dins sa Redecció mos cridá s'atenció es senti plos y laments.

Sortirem a defora y verem una pobre done, que segóns mos han dit es viuda y té un parey d'infants petits.

Li preguntarem es motiu de sa seva pena y mos contestá qu'estava autorizada per aná a l'Hospital a sercá un pá, pero quant hey aná se trobá amb so *donat* y aquest se negá donarli tal cosa, y per fin, tant li vá suplicá aquella doneta que consentí darli un tros ¡soliment un tros de pá!

Vaja Pere Lluch, ja que vos anau de casa en casa suplicant caridat, procurau també se caritatiu amb sos probes y jermans prohismes. No amargeu més, amb sa vostra crueldat es có d'una done que bastant té que plorá desde que perdé s' homo.

Y conste qu'hamb aixó noltros no anam de broma.

Som massa sensibles per consentí una injustici a una mare que medis no té de viure.

Motivat a s'escés d'original des pobles no'm tengut més remey que retirá varios articles de colaboració: Un d'en Pep Noy titulat «Tres doyuets», un en vers den Egroj titulat «Es segón dia de casat» y un den Bouran que té per nom «Sa criada poli-ssona».

Juventut eterna...

... se consigueix usant s'AIGO TRIUNFAL POGRESIVA, que garantisen que no conté nitrato de plata ni sustancias nocivas a sa salut.

No embruta sa pell ni taca sa roba.

Preu: 5 pessetas botella

¡Fora cabeis blancs! ¡Viva sa juventut! En venen a Palma: perfumeria Inglesa, a se Cadena 6—Perfumeria Oriental, Quint 1 y 3 Perfumeria de D. Lluc Canals, Brosa 10 y el SOLLER: Jermanas Estades, Plassa Constitució 16 y a sa Perfumeria Artística, Lluna 5 y a totas sas principals perfumerias d'España.

¡¡¡Qui torna en sos cabeis blancs es porque vol!!!

Tota persona forense qu'a Palma haja d'aná molt barato pot mentjá a sa FONDA SOLLERENSE

Plassa Juanot Colom (Des tren) n. 3

Juan José

Se vendé al precio de 0'50 ptas, ejemplar De venta en la libreria de Calatayud y C.^a—Luua 27.—SOLLER.

SOLLER-Tip. Moderna de Calatayud y C.^a